

РЕШЕНИЕ

№ 1203

гр. П., 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., XIX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: А. Ташев

при участието на секретаря Наталия Димитрова
като разгледа докладваното от А. Ташев Гражданско дело №
20235220101401 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод искова молба от Гаранционен фонд, ЕИК 121446665, с адрес: гр. София, ул. „Г. И.“ № 2, ет. 4, представляван заедно от изпълнителните директори М. К. и С. Г. С., със съдебен адрес: гр. П., бул. „Ш. с.“ № 161, вх. В, ет. 1, № 161, чрез адвокат С. Ф. М., против А. Й. С., ЕГН **** от гр. П. ул. „Я.“ № 19.

В исковата молба се излагат обстоятелства, че на основание чл.559, ал.1, т.1 КЗ и Споразумение между Компенсационните органи и Гаранционните фондове от 29.04.2002 г. /на основата на чл.6 от Четвърта Моторна Директива 2000/26/ЕЕС/, във връзка с предявена на 25.09.2017 г. претенция от НББАЗ при спазване на законоустановения срок по щета № 120292/17.04.2018 г., Гаранционен фонд възстановил на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) в качеството му на компенсационен орган сумата от 7800,04 лева, чрез банкови преводи на 27.04.2018 г. - сума от 7052,74 лева и на 31.08.2018 г. - сума от 747,30 лева като парична равностойност на 3 988,10 евро, т.е. на осн. чл. 559 ал.2 от КЗ на посочените дати Фондът възстановил в пълен размер всички суми, изплатени от компенсационните органи във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Германия.

Посочва, че сумата била изплатена във връзка с щети по увредени МПС - лек автомобил „Хюндай с рег. № ****; лек автомобил „Крайслер“ с рег. № **** и лек автомобил „Мицубиши Лансер“ с рег. № *****, както и тротоарно колче.

Твърди, че виновен за причинените вреди е ответникът, който на 05.10.2017 г. около 21:13 часа при управление на лек автомобил „Мерцедес с рег.№ **** в Мюлхайм ан дер Рур, Стария град, Германия по „Шарлотенщрасе“ с превишена скорост и след употреба на

алкохол 1,1 ‰ нанася щети на тротоарно колче, както и на горепосочените автомобили, които били в края на улицата и напуснал местопроизшествието, като така причинил процесното ПТП с материални щети. В нарушение на чл.461 във вр. с чл.483 от КЗ, ответникът управлявал увреждащия л.а. „Мерцедес“, без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата и часа на ПТП.

С регресна покана потърсили ответникът да възстанови платеното от Гаранционен фонд, но и до днес лицето не е погасило задължението си.

По наведените в исковата молба твърдения се иска от съда, да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 7 800,04 лева, обезщетение за имуществени вреди възстановени на Националното Бюро на Българските Автомобилни Застрахователи (НББАЗ) във връзка с претенцията на Националното бюро на автомобилистите на Германия, за щетите по увредените тротоарно колче, лек автомобил „Хюндай с рег. № ****; лек автомобил „Крайслер“ с рег. № **** и лек автомобил „Мицубиши Лансер“ с рег. № ***** от ПТП, настъпило на 05.10.2017 г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на настоящата искова молба до окончателното изплащане на сумата.

Посочва банкова сметка: УНИКРЕДИТ БУЛБАНК, IBAN - BG66 UNCR*****, Банков идентификационен код (SWIFT BIC) на „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ - UNCRBGSF.

Претендира разноски.

В проведеното съдебно заседание ищецът не изпраща процесуален представител. Постъпила е молба, с която моли съда да уважи в цялост исковата претенция.

На ответната страна са редовно връчени препис от исковата молба и приложенията. В срока по чл. 131 ГПК, ответната страна депозира отговор на исковата молба, чрез адвокат В. Л. от АК П., назначен в качеството на особен представител.

Излага становище по допустимостта и основателността на исковата претенция.

Смята, че претенцията е погасена по давност.

Оспорва изцяло отговорността на ответника, че нямал задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие.

Оспорва наличието на вина, като субективно отношение и като елемент от фактическия състав на неправомерното увреждане на водача, тъй като не по своя вина е поставен в невъзможност да избегне процесното ПТП и било налице случайно събитие по смисъла на чл.15 от НК.

Ответникът, като водач на управлявания лек автомобил, не е имал техническа и професионална възможност да предотврати настъпването на ПТП.

Прави възражение за съпричиняване.

Оспорва механизма на настъпване на процесното ПТП и съобщение за ПТП от 5.10.2017 г. и от 6.10.2017 г., съставен от г-жа Алексиу-полицейски комисар, имащ силата на

Констативен протокол, като счита, че неправилно са отразени обстоятелствата и причините за настъпилото на ПТП.

Оспорва размера на щетите.

Счита, че липсва правно основание за ищеца да се суброгира в правата на пострадалите лица, тъй като не били изпълнени разпоредбите на чл.558, ал.6 КЗ, заявленията до фонда били подадени от пълномощник и липсвали уведомления от ГФ до увреденото лице за взетите решения за обезщетяване, както липсвали доказателства увредените лица да са получили лично обезщетенията. Счита, че решенията нямат обвързваща сила за ответника, тъй като не е участвал в съдебните и административните производства.

Твърди, че на следващо място не било ясно дали ответникът нямал сключена застраховка, както и че нямало доказателства за собствеността на лек автомобил „Мерцедес“ с рег.№ ****. Не били конкретизирани и щетите.

По изложените твърдения се иска от съда да отхвърли исковата претенция в цялост.

В открито съдебно заседание ответникът се представлявал от адвокат В. Л. от АК П., назначен в качеството на особен представител на ответника, който заявява, че не оспорва размера на щетите и механизма на причиняването им. Депозира писмена защита.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните, а и от ангажираните от ищеца в легализиран преовд на български език многобройни писмени доказателства, се установява, че на 05.10.2017 г., около 21:13 часа, ответникът при управление на лек автомобил марка „Мерцедес“, с рег. № **** и рама № **** /л.117 от делото/, собственост на Суя Й.а С.а, движейки се с превишена скорост и след употреба на алкохол – 1,1 промила в гр. Мюлхайм ан дер Рур, Стария град, Германия по ул. „Шарлотенщрасе“, причинява имуществени вреди по тротоарно колче, както и на няколко автомобила, които били в края на улицата - л.а. „Хюндай“ с рег. № ****; л.а. „Крайслер“ рег. № ****; л.а. „Мицубиши Лансер“ с рег. №***** и напуска местопроизшествието, като така причинява процесното ПТП с материални щети. За възникналото ПТП бил съставен протокол на място. Щетите на увредените МПС и тротоарно колче били изчислени от Бюро Шмиц на сумата в общ размер на 3988,10 евро или 7800,04 лева. Тази сума била заявена за плащане от Националното бюро на българските автомобилни застрахователи, което на 30.03.2018 г. и на 13.07.2018 г. е възстановило горепосочената сума на немското бюро. Установено е, че към момента на настъпване на ПТП-то МПС-то управлявано от ответника не е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ /л.117 от делото/, поради което Националното бюро на българските автомобилни застрахователи насочило регресната си претенция за възстановяване на заплатеното обезщетение към ищеца - Гаранционен фонд, който и възстановил на Бюрото изплатената сума на 27.04.2018 г. и на 31.08.2018 г.. По този начин

ищецът встъпил в правата на кредитора срещу виновния водач. Във връзка със заплатените от ищеца суми, е отправена регресна покана изх. № ГФ-РП 523/15.09.2022 г. от Гаранционен фонд до ответника на официално регистрирания му адрес за възстановяване на заплатената от Фонда на НББАЗ сума, представляваща обезщетение за виновно причинените от него имуществени вреди на територията на Германия, при управление на МПС без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, за внасянето на която е определен тримесечен срок. Посочената покана е изпратена с обратна разписка, върху която като дата на връщане е посочена 12.10.2022 г. с отбелязване, че същата е непотърсена, поради което съдът приема, че ответника е поканен да плати с получаване на преписа от исковата молба изпратен по реда на чл.367 ГПК.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Предявен е регресен иск с правно основание чл.559, ал.3, във връзка с ал.1, т.1, във връзка с чл.557, ал.1, т.2, б. „а“ от КЗ за заплащане на изплатеното от Гаранционния фонд застрахователно обезщетение на компенсационен орган на държава членка за претърпени имуществени вреди в резултат от ПТП, причинено на територията на друга държава членка от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България и за което няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

В изпълнение на чл.10 от Директива 2009/103/ЕО относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка, Кодекса за застраховането предвижда компенсационен орган, натоварен с изплащане на обезщетение за вреди, причинени от превозно средство, за което не е било изпълнено задължението за застраховане. Съгласно чл.25 от Директивата, ако превозното средство не може да бъде идентифицирано или в двумесечен срок от произшествието не е възможно да бъде установено застрахователното предприятие, увреденото лице може да представи претенция за обезщетение пред органа за изплащане на обезщетения в своята държава-членка на пребиваване. Обезщетението се изплаща съгласно разпоредбите на чл.9 и 10. В този случай, и при спазване на разпоредбите на член 24, параграф 2, в полза на органа за изплащане на обезщетения възниква вземане към гаранционния фонд на държавата-членка, в която обичайно се намира превозното средство, когато застрахователното предприятие не може да бъде установено.

Съобразно Кодекса за застраховането, за България този орган е НББАЗ, който съгласно чл.517, ал.3 Кодекса за застраховането възстановява пълния размер на платеното обезщетение на компенсационния орган в държава членка и встъпва в правата на увреденото лице спрямо Гаранционния фонд в случаите на незастраховано моторно превозно средство. Гаранционен фонд се явява краен платец на обезщетението за вреди по смисъла на чл.561, ал.1 КЗ и възстановява сумите, изплатени от бюрото.

Директива 2009/103/ЕО в чл.1, пар.4, б. "а" дава определение за "територия, на която обичайно се намира превозното средство", а именно територията на държавата, в която превозното средство е получило регистрационен номер, независимо дали номерът е поС.ен

или временен. Именно такъв е лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № ****, управляван от А. Й. С..

Съгласно разпоредбата на чл.559, ал.3, във вр. с чл.559, ал.1 КЗ, след като Гаранционен фонд възстанови изплатените от компенсационния орган на държава членка суми, когато моторното превозно средство на виновния водач обичайно се намира на територията на Република България и в двуседмичен срок от настъпване на застрахователното събитие не може да се определи застрахователят, той встъпва в правата на увреденото лице срещу виновния водач до размера на платеното обезщетение, лихви и разходи за определянето и изплащането му.

В настоящия случай от ангажираните по делото справки се установи липса на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за МПС, регистрирано в Република България, покриваща отговорността на водача А. С., респективно, се установява наличието на предпоставка по чл.559, ал.1, т.1 КЗ, Гаранционният фонд да възстанови от Фонда за незастраховани МПС сумите, изплатени от компенсационен орган на друга държава членка и да встъпи в правата на увреденото лице срещу виновния за ПТП водач.

От ангажираните по делото писмени доказателства, се установи както настъпването на всички твърдяни от ищеца вреди и причинно-следствената им връзка с противоправното поведение на ответника, така и репарирание на вредите към пострадалите лица от немския компенсационен орган, към него от НББАЗ и към последното от Гаранционен фонд. Плащанията в общ размер от 7800,04 лв. са безспорно установени, а и последното не се оспорва от ответната страна.

Във връзка с изложеното съдът счита, че са налице всички предпоставки за уважане на предявената искова претенция в цялост. Като законова последница следва да се присъди законната лихва за забава от датата на депозиране на исковата молба – 13.04.2023 г. до окончателното и изплащане.

Възраженията на ответника, че липсвало правно основание за ищеца да се суброгира в правата на пострадалите лица, тъй като не били изпълнени разпоредбите на чл.558, ал.6 КЗ, че заявленията до фонда били подадени от пълномощник и липсвали уведомления от ГФ до увреденото лице за взетите решения за обезщетяване, както липсвали и доказателства увредените лица да са получили лично обезщетенията, настоящият съдебен състав намира за ирелевантни, тъй като в процесния случай сме изправени пред хипотезата, в която ГФ възстановява суми от Фонда за незастраховани МПС на компенсационен орган на държава членка, а не директно на увредено лице, чрез негов пълномощник.

Съдът намира за неоснователно и възражението на ответника, релевирано с писмения отговор, че претенцията е погасена по давност. По въпроса за началото на давностния срок за предявяване на иска по чл.288а, ал. 1 КЗ / отменен/, а сега чл.559, ал.1 т.1 КЗ има еднопосочна съдебна практика, съдържаща се в т.14 от ППВС № 7/1977 г, Решение № 178/21.10.2009 г. по т. д. № 192/2009 г на ВКС, Решение № 449/18.03.2002 г. по гр. д. № 1785/2001 г. на ВКС, Решение № 2/02.02.2011 г. по т. д. № 206/2010 г на ВКС, според която

регресните иски /какъвто е настоящият/ се погасяват с изтичане на общата 5 годишна давност като начало на давностния срок е датата на извършеното плащане на застрахователното обезщетение на правоимащия, от който момент възниква и правото на регрес. В конкретния случай най ранната дата на изплащане на обезщетението е 27.04.2018 г., от която дата е възникнало и правото на Гаранционния фонд на регресен иск срещу ответника. Именно от тази дата - 27.04.2018 г. – е започнал да тече 5 годишния срок за предявяване на иска срещу деликванта /настоящия ответник съгласно разпоредбата на чл.110 ЗЗД. Исковата молба е постъпила в съда на 13.04.2023 г., тоест 14 дни преди изтичане на 5-годишния давностен срок, поради което правото на иск не е погасено. **/В горния смисъл е и Решение № 274/19.07.2023 г. по в.гр.д. № 342/2023 г. по описа на ОС П./**

Ето защо предявеният иск като изцяло основателен следва да бъде уважен.

Предвид изхода на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените от него разноси по делото в размер общо на 912 лева, от които 312 лева ДТ и 600 възнаграждение за особен представител.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. Й. С., ЕГН **** от гр. П. ул. „Я.“ № 19, да заплати на Гаранционен фонд, ЕИК 121446665, с адрес: гр. София, ул. „Г. И.“ № 2, ет. 4, представляван заедно от изпълнителните директори М. К. и С. Г. С., със съдебен адрес: гр. П., бул. „Ш. с.“ № 161, вх. В, ет. 1, № 161, чрез адвокат С. Ф. М. сумата от 7800,04 лева, изплатена от компенсационен орган на държава-членка на Европейския съюз като обезщетение за вреди, причинени виновно от А. Й. С. при пътно-транспортно произшествие, осъществено на 05.10.2017 г., във ФР Германия в гр. Мюлхайм ан дер Рур, по ул. „Шарлотенщрасе“, при липса на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и възстановена от Гаранционен фонд на основание чл.559, ал.1 т.1 КЗ, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба 13.04.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА А. Й. С., ЕГН **** от гр. П. ул. „Я.“ № 19 да заплати на Гаранционен фонд, с адрес: гр. София, ул. „Г. И.“ № 2, ет. 4 сумата в размер на 912 лева, сторени разноси в производството.

Сумите могат да бъдат платени по посочената в исковта молба сметка: „УниКредит Булбанк“ АД, IBAN - BG66 UNCR*****, Банков идентификационен код (SWIFT BIC) на УниКредит Булбанк“ АД - UNCRBGSF

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд П. в двуседмичен срок от връчването на препис на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____